

23 Μαΐου, 1996

[ΠΙΚΗΣ, Π., ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, ΝΙΚΟΛΑΟΥ, Δ/στές]

MASS PACK TRADING LTD,

Εφεσείοντες,

v.

ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΥ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΠΑΦΟΥ,

Εφεσίβλητου.

(Ποινική Έφεση Αρ. 5895).

Παράλειψη τοποθέτησης καταλλήλων χειρολισθήρων σε δάπεδο εργασίας κατά παράβαση των Κανονισμών 4 και 28(1) των περί Οικοδομών και Έργων Μηχανικών Κατασκευών (Ασφάλεια, Υγεία και Ευημερία) Κανονισμών του 1973 και των Άρθρων 66, 75, 94, 95(β) και 96 του περί Εργοστασίων Νόμου, Κεφ. 134, όπως έχει τροποποιηθεί — Μία προηγούμενη καταδίκη — Επιβολή προστίμου ΛΚ1.000 — Επικύρωση της καταδίκης και της ποινής από το Εφετείο. 5

Ασφάλεια εργαζομένων στους τόπους εργασίας τους — Ποία τα καθήκοντα και οι ευθύνες των εργοδοτών — Πιθανή συντρέχουσα αμέλεια του εργοδοτούμενου δεν πρέπει να λαμβάνεται υπ' όψιν για σκοπούς ποινικής ευθύνης των κατηγορουμένων — Εφαρμοστέες αρχές. 10

Λέξεις και Φράσεις — "Δάπεδο εργασίας" — Δεν ερμηνεύεται στους Κανονισμούς του 1973 — Η μόνη σχετική αναφορά είναι στον Καν. 3. 15

Λέξεις και Φράσεις — "Τόπος εργασίας" στη σχετική Αγγλική νομολογία.

Απόδειξη — Αξιοπιστία μαρτύρων — Ευρήματα γεγονότων — Πρωταρχική ευθύνη του πρωτόδικου Δικαστηρίου — Αρχές με βάση τις οποίες επεμβαίνει το Εφετείο. 20

Οι κατηγορούμενοι που ήταν εργολάβοι εγκατάστασης ανελκυστήρων, παρέλειψαν να τοποθετήσουν χειρολισθήρες επαρκούς αντοχής, με αποτέλεσμα εργοδοτούμενός τους να πέσει από ύψος 10 μέτρων και να τραυματισθεί σοβαρά κατά την εκτέλεση της εργασίας του. 25

Λόγοι έφεσης

- 5
1. Τα συμπεράσματα του πρωτόδικου δικαστηρίου δεν εδικοιολογούνται από την ενώπιόν του μαρτυρία.
 2. Δεν αποδείχθηκαν συγκεκριμένα συστατικά του αδικήματος δηλ. η ύπαρξη δαπέδου εργασίας και το ύψος από το οποίο έπεσε ο Μ.Κ. 1.
 - 10 3. Η ποινή ήταν έκδηλα υπερβολική.

Το Εφετείο απέρριψε την έφεση και αποφάνθηκε ότι:

15 Οι λέξεις "τόπος εργασίας", πρέπει να ερμηνευθούν με τη συνήθη τους έννοια δηλαδή, τόπος όπου διεξάγεται εργασία. Δάπεδο εργασίας ή τόπος εργασίας είναι φανερό ότι εννοείται οποιοσδήποτε χώρος στον οποίο εργαζόμενοι επιτελούν έργο ή επιδίδονται στις ασχολίες τους. Η σχετική αναφορά στον Καν. 3 απλώς επι-
20 χείρησε να περιλάβει στο δάπεδο εργασίας και οποιαδήποτε ανηρτημένη εξέδρα, χωρίς πρόθεση να περιορίσει την υποχρέωση για μέτρα ασφαλείας μόνο στις ανηρτημένες εξέδρες. Συνεπώς κάθε τόπος στον οποίο διεξάγεται εργασία, θεωρείται τόπος εργασίας, μέ-
25 σα στην έννοια των Κανονισμών. Σκοπός του Καν. 28 είναι όπως κάθε τόπος στον οποίο διεξάγεται εργασία και ο οποίος βρίσκεται σε ύψος πέραν των δύο μέτρων, φέρει χειρολισθήρες επαρκούς αντοχής που να αποτρέπουν την πιθανότητα πτώσης των εργαζομένων στο κενό.

30 Η θέση των κατηγορουμένων ότι δεν αποδείχθηκε το άλλο συστατικό στοιχείο του αδικήματος δηλ. ότι η πτώση του Μ.Κ. 1 έγινε από ύψος που δεν υπερέβαινε τα δύο μέτρα, δεν ευσταθεί ενόψη της μαρτυρίας των μαρτύρων κατηγορίας ότι το ύψος αυτό ήταν δέκα μέτρα. Τη μαρτυρία αυτή αποδέχτηκε ως αληθή το πρωτόδι-
35 κο δικαστήριο.

40 Η εκτίμηση της αξιοπιστίας των μαρτύρων αποτελεί έργο του πρωτόδικου δικαστηρίου και το Εφετείο σπάνια επεμβαίνει για να ανατρέψει τα ευρήματα αυτά. Στην παρούσα υπόθεση δεν δικαιολογείται τέτοια παρέμβαση ενόψη της μαρτυρίας των μαρτύρων κατηγορίας που χαρακτηρίστηκαν ως σαφείς και θετικοί, σε αντίθεση προς τους μάρτυρες υπεράσπισης που προσπαθούσαν να μεταθέσουν την ευθύνη για το δυστύχημα στον Μ.Κ. 1 η οποία εν πάση περιπτώσει, δεν ενέχει καμιά σημασία στην παρούσα υπόθεση.

Το καθήκον συντήρησης των προστατευτικών μέτρων βαρύνει αποκλειστικά τον εργοδότη και είναι απόλυτο και διαρκές. Η έκθεση σε κίνδυνο του ίδιου του εργοδοτούμενου λόγω απειθαρχίας προς τις οδηγίες των εργοδοτών του δεν αποτελεί υπεράσπιση.

5

Η επιβληθείσα ποινή ήταν η πρόβουσα ενόψη των ποινών που προβλέπονται στο σχετικό νόμο, του σοβαρού τραυματισμού ενός εργαζόμενου και της προηγούμενης καταδίκης με την οποία βαρύνονται οι κατηγορούμενοι.

10

Η έφεση απορρίπτεται.

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

Ball (George) & Sons Ltd v. Sill [1954] 52 L.G.R. 508,

15

Gill v. Donald Humberstone & Co Ltd [1963] 3 All E.R. 180,

Εταιρεία Γενικών Κατασκευών Λτδ v. Επαρχιακού Λειτουργού Λεμεσού (1989) 2 Α.Α.Δ. 51,

20

Επαρχιακός Λειτουργός Εργασίας Πάφου v. Κώστα Κυριάκου & Υιού Λτδ και Άλλου (1995) 2 Α.Α.Δ. 290,

Παντελής Κυριάκου & Υιοί Λτδ v. Επαρχιακού Λειτουργού Εργασίας (1990) 2 Α.Α.Δ. 242.

25

Έφεση εναντίον Καταδίκης και Ποινής.

Έφεση εναντίον της καταδίκης και της ποινής από Mass Pack Trading Ltd οι οποίοι κρίθηκαν ένοχοι στις 15 Μαρτίου, 1994 από το Επαρχιακό Δικαστήριο Πάφου (Αριθμός Ποινικής Υπόθεσης 4502/92) στην κατηγορία παράλειψης τοποθέτησης καταλλήλων χειρολισθήρων σε δάπεδο εργασίας κατά παράβαση των Κανονισμών 4 και 28 (1) των περί Οικοδομών και Έργων Μηχανικών Κατασκευών (Ασφάλεια, Υγεία και Ευημερία) Κανονισμών και καταδικάστηκαν σε πρόστιμο Λ.Κ.1.000,-.

30

35

Τ. Κατσικίδης, για τον Εφεσείοντα.

40

Α. Χριστοφόρου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τον Εφεσίσβλητο.

Cur. adv. vult.

ΠΙΚΗΣ, Π.: Την απόφαση του Δικαστηρίου θα απαγγείλει ο Νικολαΐδης, Δ.

5 ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, Δ.: Στις 15.3.1994 οι κατηγορούμενοι-εφε-
σεύοντες βρέθηκαν από το Επαρχιακό Δικαστήριο Πάφου ένοχοι
στην κατηγορία παράλειψης τοποθέτησης καταλλήλων χειρολι-
σθήρων σε δάπεδο εργασίας κατά παράβαση των Κανονισμών 4
και 28(1) των περί Οικοδομών και Έργων Μηχανικών Κατα-
σκευών (Ασφάλεια, Υγεία και Ευημερία) Κανονισμών του 1973
10 και των άρθρων 66, 75, 94 95(β) και 96 του περί Εργοστασίων
Νόμου, Κεφ. 134, όπως έχει τροποποιηθεί. Οι κατηγορούμενοι
την 1.6.1992 κατά την εγκατάσταση ανελκυστήρων, παρέλειψαν
να τοποθετήσουν χειρολισθήρες επαρκούς αντοχής, με αποτέλε-
σμα εργοδοτούμενός τους να πέσει από ύψος 10 μέτρων και να
15 τραυματισθεί σοβαρά. Οι κατηγορούμενοι στους οποίους τελι-
κά επιβλήθηκε ποινή προστίμου £1.000,- άσκησαν έφεση τόσο
εναντίον της καταδίκης όσο και εναντίον της ποινής.

20 Στην ειδοποίηση έφεσης αναφέρονται δώδεκα συνολικά λό-
γοι οι οποίοι όμως μπορούν να συνοψιστούν ουσιαστικά σε
τρεις. Ο πρώτος λόγος αφορά τον ισχυρισμό ότι το δικαστήριο
εσφαλμένα δέχτηκε τη μαρτυρία της κατηγορούσας αρχής χωρίς
να λάβει υπ' όψη του τις αντιφάσεις των μαρτύρων κατηγορίας,
25 απέρριψε τη μαρτυρία που δόθηκε από την υπεράσπιση και τε-
λικά κατέληξε σε συμπεράσματα που δεν δικαιολογούνταν από
την ενώπιόν του μαρτυρία. Ο δεύτερος λόγος που προβάλλεται
είναι ότι δεν απεδείχθηκαν συγκεκριμένα συστατικά του αδική-
ματος, ενώ ο τρίτος λόγος αφορά την ποινή η οποία, σύμφωνα
πάντα με τη θέση των κατηγορουμένων, ήταν υπερβολική.

30 Είναι η θέση του ευπαίδευτου συνήγορου των κατηγορουμέ-
νων ότι ελλείπει η απόδειξη συστατικών στοιχείων των αδικη-
μάτων που αντιμετώπιζαν οι κατηγορούμενοι και συνεπώς οι
κατηγορούμενοι θα έπρεπε να αθωωθούν. Τέθηκε ο ισχυρισμός
35 ότι ο Καν. 28(1) προνοεί την εγκατάσταση χειρολισθήρων υπε-
ράνω δαπέδου ή τόπου εργασίας όταν αυτό βρίσκεται σε ύψος
μεγαλύτερο του υπόλοιπου δαπέδου στις περιπτώσεις που πρό-
σωπο μπορεί να πέσει σε κατακόρυφη απόσταση που υπερβαίνει
τα δύο μέτρα. Στους Κανονισμούς δεν υπάρχει ερμηνεία του
40 όρου "δάπεδο εργασίας". Απλά προνοείται ότι απαιτείται η
εγκατάσταση χειρολισθήρων στις περιπτώσεις δαπέδου εργα-
σίας που βρίσκονται σε συγκεκριμένο ύψος από το έδαφος.
Σύμφωνα πάντα με τον ευπαίδευτο συνήγορο των κατηγορουμέ-
νων για να στοιχειοθετείται το αδίκημα είναι απαραίτητο όπως

ο εργαζόμενοι κινούνται και εργάζονται σε δάπεδο εργασίας. Έτσι αφού στους Κανονισμούς δεν υπάρχει ερμηνεία του όρου “δάπεδο εργασίας” και η εξέδρα από την οποία έπεσε ο Μ.Κ.1 δεν συναρμολογήθηκε ειδικά και ούτε προοριζόταν για διεξαγωγή οποιασδήποτε εργασίας, δεν αποδείχθηκε η παράλειψη τοποθέτησης χειρολισθήρων σε δάπεδο εργασίας και συνεπώς δεν στοιχειοθετείται το αδίκημα. Το δεύτερο συστατικό στοιχείο του αδικήματος που ελλείπει, σύμφωνα πάντα με την υπεράσπιση, είναι ότι δεν αποδείχθηκε ότι το δάπεδο ή ο χώρος στον οποίο εργαζόταν ο Μ.Κ.1 βρισκόταν σε ύψος που υπερέβαινε τα προνοούμενα από τον Κανονισμό δύο μέτρα. Έτσι, η κατηγορούσα αρχή απέτυχε να αποδείξει δύο συστατικά του αδικήματος που προβλέπεται από τον Καν. 28(1), ήτοι την ύπαρξη δαπέδου εργασίας και το ύψος από το οποίο έπεσε ο Μ.Κ.1.

Σύμφωνα με τον Καν. 28(1) των περί Οικοδομών και Έργων Μηχανικών Κατασκευών (Ασφάλεια, Υγεία και Ευημερία) Κανονισμών του 1973, κάθε πλευρά δαπέδου εργασίας ή τόπου εργασίας, από την οποία πρόσωπο μπορεί να πέσει σε κατακόρυφη απόσταση που υπερβαίνει τα δύο μέτρα, δέον όπως φέρει κατάλληλους χειρολισθήρες. Το τι συνιστά δάπεδο εργασίας δεν ερμηνεύεται στους Κανονισμούς. Η μόνη σχετική αναφορά είναι στον Καν. 3 όπου αναφέρεται ότι “δάπεδο εργασίας” περιλαμβάνει ανηρτημένη εξέδρα εργασίας. Όπως είδαμε ο ευπαίδευτος συνήγορος των κατηγορουμένων υποστήριξε ότι η ύπαρξη δαπέδου εργασίας είναι απαραίτητη για να εξεταστεί αν υπάρχει παράβαση του σχετικού Κανονισμού, ενώ δεν μπορεί να θεωρηθεί δάπεδο εργασίας η εξέδρα από την οποία έπεσε ο Μ.Κ.1, γιατί η εξέδρα αυτή δεν προοριζόταν για διεξαγωγή οποιασδήποτε εργασίας. Θα πρέπει από την αρχή να διαφωνήσουμε με τη θέση αυτή. Δάπεδο εργασίας ή τόπος εργασίας είναι φανερό ότι εννοείται οποιοσδήποτε χώρος στον οποίο εργαζόμενοι επιτελούν έργο ή επιδίδονται στις ασχολίες τους. Η σχετική αναφορά στον Καν. 3 απλώς επιχείρησε να περιλάβει στο δάπεδο εργασίας και οποιαδήποτε ανηρτημένη εξέδρα χωρίς πρόθεση να περιορίσει την υποχρέωση για μέτρα ασφαλείας μόνο στις ανηρτημένες εξέδρες. Δεν υπάρχει κανένας λόγος να μη δοθεί στις λέξεις “τόπος εργασίας” η συνήθης έννοια ή σημασία που οι λέξεις έχουν στη γλώσσα μας δηλαδή, τόπος όπου διεξάγεται εργασία (βλ. σχετικά και *Ball (George) & Sons Ltd v. Sill* [1954] 52 L.G.R. 508, κατά το Λόρδο Γκόντριντ στη σελ. 509. Παρόμοια ερμηνεία δόθηκε και από το Λόρδο Έβερσιεντ στην υπόθεση *Gill v. Donald Humberstone & Co Ltd* [1963] 3 All E.R. 180, (H.L.), που είπε ότι χωρίς να αποπειράται να δώσει

ένα πλέον ακριβή ορισμό στον όρο “τόπος εργασίας” που περιλαμβάνονται σε παρόμοιους κανονισμούς, θα ειμήνευε τον όρο σαν μία περιορισμένη και καθορισμένη επιφάνεια, κάτι εν πάση περιπτώσει υπό τη μορφή εξέδρας, ουσιαστικά επίπεδη, στην οποία ένας εργαζόμενος απασχολείται για μια συνεχή χρονική 5 περίοδο. Στην απόφαση του Εφετείου στην ίδια υπόθεση (που μπορεί να βρεθεί δημοσιευμένη στον Τόμο [1962] 3 All E.R. 456, C.A.) είχε λεχθεί *per curiam* ότι ο όρος “εξέδρα εργασίας” φαίνεται να περιλαμβάνει ανεγερθείσα κατασκευή, ενώ “τόπος εργασίας”, ένα μέρος της υφιστάμενης κατασκευής του κτιρίου που χρησιμοποιείται ως εξέδρα εργασίας, δηλαδή σαν εξέδρα από την οποία να διαξάγεται εργασία.

Έτσι κάθε τόπος στον οποίο διεξάγεται εργασία θεωρείται 15 τόπος εργασίας, μέσα στην έννοια των Κανονισμών. Με άλλα λόγια η αναφορά του Κανονισμού σε δάπεδο εργασίας ή τόπο εργασίας σημαίνει οποιονδήποτε χώρο από τον οποίο οι εργαζόμενοι μπορούν να εργαστούν και να επιτελέσουν το έργο το οποίο τους έχει ανατεθεί. Δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι είναι απαραίτητη σύμφωνα με τον Κανονισμό η ύπαρξη ή δημιουργία συγκεκριμένου δαπέδου εργασίας ούτε απαιτείται ο συγκεκριμένος τόπος να πρέπει να προορίζεται για τη διεξαγωγή οποιασδήποτε 20 εργασίας. Αρκεί να είναι χώρος στον οποίο εργαζόμενοι διεξάγουν την εργασία που τους ανατέθηκε. Σκοπός του Καν. 28 είναι όπως κάθε τόπος στον οποίο διεξάγεται εργασία και ο οποίος βρίσκεται σε ύψος που υπερβαίνει τα δύο μέτρα από το έδαφος να φέρει προφυλακτικά μέσα, δηλαδή χειρολισθήρες, επαρκούς αντοχής που να αποτρέπουν την πιθανότητα πτώσης των εργαζομένων στο κενό. Όσον αφορά την εισήγηση ότι δεν αποδείχθηκε το δεύτερο συστατικό του Καν. 28, αν δηλαδή ότι 30 το δάπεδο βρισκόταν σε ύψος που υπερέβαινε τα δύο μέτρα, απλή ανάγνωση της απόφασης και πολύ περισσότερο της μαρτυρίας που δόθηκε για την κατηγορούσα αρχή δείχνει ότι υπήρχε αρκετή μαρτυρία που να αποδεικνύει τον ισχυρισμό αυτό. Σχετική αναφορά μπορεί να γίνει στην κατάθεση του M.K.1 35 Janusz Cichowitz, του εργαζομένου που κατέπεσε στο φρεάτιο του ανελκυστήρα με αποτέλεσμα να τραυματιστεί, που σαφώς δήλωσε ότι η εξέδρα στην οποία στεκόταν και από την οποία έπεσε ήταν ακριβώς σε ύψος δέκα μέτρων από το έδαφος. Στην ίδια απόσταση αναφέρθηκε και ο M.K.2 Τάκης Σακράτους ο οποίος είναι επιθεωρητής ασφαλείας στο Υπουργείο Εργασίας και ο οποίος επισκέφθηκε το εργοτάξιο μετά το δυστύχημα. Ο 40 μάρτυρας είπε ότι η απόσταση από την εξέδρα από την οποία κατέπεσε ο M.K.1 μέχρι το έδαφος ήταν 10.45 μέτρα. Την από-

σταση μέτρησε κατά την επίσκεψή του στο εργοτάξιο. Επίσης ο μάρτυρας κατά την επίσκεψη εκείνη διαπίστωσε την έλλειψη προστατευτικών κυκλιδωμάτων και θωρακίων στο δάπεδο εργασίας και την εξέδρα από την οποία εργαζόταν ο Μ.Κ.1. Εν όψει των ανωτέρω είναι φανερό ότι αφού το δικαστήριο αποδέκτηκε τη μαρτυρία και των δύο μαρτύρων της κατηγορούσας αρχής ως αληθή στα δε τελικά συμπεράσματά του κατέληξε ότι η εξέδρα από την οποία κατέπεσε ο Μ.Κ.1 είχε ύψος 10.40 μέτρα, η θέση των κατηγορουμένων ότι δεν αποδείχθηκε το συγκεκριμένο συστατικό του αδικήματος και μαζί και ο σχετικός λόγος έφεσης θα πρέπει να απορριφθεί.

Έχει επίσης τεθεί από τον ευπαιδευτο συνήγορο των κατηγορουμένων ότι το δικαστήριο εσφαλμένα αποδέκτηκε τη μαρτυρία της κατηγορούσας αρχής και κατέληξε στα συγκεκριμένα συμπεράσματα, ενώ εξ ίσου λανθασμένα απέρριψε την εκδοχή των κατηγορουμένων. Έχει επανειλημμένα λεχθεί ότι η εκτίμηση της αξιοπιστίας των μαρτύρων αποτελεί έργο του πρωτόδικου δικαστηρίου και το Εφετείο σπάνια επεμβαίνει για να ανατρέψει τα ευρήματα αυτά και μόνο κάτω από συγκεκριμένες προϋποθέσεις. Δεν έχουμε διαπιστώσει ότι στην παρούσα υπόθεση θα εδικαιολογείτο μιά τέτοια παρέκκλιση που θα επέτρεπε στο Εφετείο να απορρίψει τα συμπεράσματα του πρωτόδικου δικαστηρίου και να αποφασίσει να δεχθεί ως αληθή τη μαρτυρία των μαρτύρων υπεράσπισης. Κανένα στοιχείο της μαρτυρίας δε δικαιολογεί μian τέτοια πορεία, ενώ ο ισχυρισμός ότι ο Μ.Κ.2 επιθεωρητής ασφαλείας του Υπουργείου Εργασίας δεν είναι ειδικός στις εγκαταστάσεις ανελκυστήρα δεν προωθεί την υπόθεση των κατηγορουμένων. Ο συγκεκριμένος μάρτυρας επισκέφθηκε τη σκηνή ως ειδικός του Υπουργείου Εργασίας για να εξετάσει τις περιστάσεις κάτω από τις οποίες έγινε το ατύχημα. Δε χρειάζονται ειδικές γνώσεις για να διαπιστωθούν οι συνθήκες του ατυχήματος. Η διαπίστωση της ύπαρξης ή μη χειρολισθήρων και η απόσταση του τόπου εργασίας από το έδαφος δεν απαιτεί ιδιαίτερες τεχνικές γνώσεις. Ο Μ.Κ.2 χαρακτηρίστηκε από το δικαστήριο ως σαφής, θετικός και κατηγορηματικός, ενώ ο Μ.Κ.1 ως θετικός μάρτυρας. Αντίθετα οι μάρτυρες της υπεράσπισης κρίθηκαν ότι προσπαθούσαν απλά να αποσείσουν οποιοδήποτε βάρος και να μεταθέσουν την ευθύνη για το δυστύχημα στο Μ.Κ.1. Θα πρέπει να υπενθυμίσουμε σ' αυτό το σημείο ότι στην παρούσα υπόθεση δεν έχει σημασία η οποιαδήποτε πιθανή αμέλεια του Μ.Κ.1 γιατί απλά εξετάζεται αν έχει ικανοποιηθεί το δικαστήριο αν αποδείχθηκε το αδίκημα το οποίο αντιμετωπίζουν οι κατηγορούμενοι, δηλαδή η παράλειψη τοποθέτησης χειρολισθήρων.

5 Ακόμα και αν είχε αποδειχθεί ο ισχυρισμός της υπεράσπισης
 ότι ο Μ.Κ.1 απειθαρχώντας στις οδηγίες των εργοδοτών του
 αποφάσισε να εργαστεί από τη συγκεκριμένη εξέδρα εκθέτοντας
 έτσι τον εαυτό του σε κίνδυνο, κάτι τέτοιο δεν θα αποτελούσε
 10 υπεράσπιση. Έχει λεχθεί ότι ακόμα και όταν οι εργαζόμενοι
 αφαιρούν μετά την τοποθέτησή τους τα προφυλακτικά μέτρα, η
 ευθύνη του εργοδότη δεν μειώνεται γιατί η συνεχής παροχή
 ασφαλούς συστήματος εργασίας αποτελεί αποκλειστικά δική
 15 του ευθύνη. Κάθε εργοδότης πρέπει να διατηρεί συνεχή έλεγχο
 και επιτήρηση της πιστής εφαρμογής των κανονισμών ασφαλεί-
 ας. Το καθήκον συντήρησης των προστατευτικών μέτρων στις
 οικοδομικές εργασίες είναι απόλυτο. Η υποχρέωση για διατή-
 ρηση των μέτρων ασφαλείας και η συντήρησή τους δεν είναι μό-
 20 νο απόλυτη αλλά και διαρκής (*Εταιρεία Γενικών Κατασκευών*
Ατδ v. Επαρχιακού Λειτουργού Λεμεσού (1989) 2 Α.Α.Δ. 51.,
Επαρχιακός Λειτουργός Εργασίας Πάφου v. Κώστα Κυριάκου
και Υιού Ατδ και Άλλου (1995) 2 Α.Α.Δ. 290). Η μέριμνα για
 διασφάλιση της συμμόρφωσης με τους κανονισμούς ασφαλείας
 25 αποτελεί αποκλειστική ευθύνη των εργοδοτών που είναι και οι
 μόνοι που έχουν τον έλεγχο των συνθηκών εργασίας. Η πιθανή
 συντρέχουσα αμέλεια του Μ.Κ.1 δυνατόν να σχετίζεται με τον
 καταμερισμό της ευθύνης σε πολιτική υπόθεση, δεν επηρεάζει
 όμως την ποινική ευθύνη των κατηγορουμένων για την παρά-
 λειψή τους να φροντίσουν όπως ο συγκεκριμένος εργάτης απο-
 30 σχολείται σε δάπεδο εργασίας που διέθετε μέσα προστασίας. Εν
 όψει όλων των πιο πάνω βρισκουμε ότι και αυτός ο λόγος έφε-
 σης θα πρέπει να απορριφθεί.

30 Τέλος, οι κατηγορούμενοι έχουν ασκήσει έφεση και εναντίον
 του ύψους του επιβληθέντος προστίμου. Έχει επανειλημμένα
 λεχθεί ότι ο προσδιορισμός της ποινής και η επιμέτρηση του
 ύψους της ανήκουν πρωταρχικά στην σφαίρα ευθύνης του πρω-
 τόδικου δικαστηρίου και το Ανώτατο Δικαστήριο επεμβαίνει
 35 μόνο αν η ποινή είναι υπέρμετρη ή η βάση στην οποία επιβλήθη-
 κε είναι λανθασμένη. Έχει επίσης επανειλημμένα λεχθεί ότι η
 νομοθεσία για προφυλάξεις στους τόπους εργασίας σκοπό έχει
 τη διαφύλαξη της αρτιμέλειας των εργοδοτούμενων. Η μη συμ-
 μόρφωση με τους κανονισμούς ασφαλείας ενέχει εμφανείς κιν-
 40 δύνους για τη σωματική ακεραιότητα ή τη ζωή των εργοδοτου-
 μένων (*Παντελής Κυριάκου και Υιοί Ατδ v. Επαρχιακού Λει-
 τουργού Εργασίας* (1990) 2 Α.Α.Δ. 242). Η σοβαρότητα με την
 οποία πρέπει να αντιμετωπίζονται παραβάσεις της εργατικής
 νομοθεσίας, άγκαι αυτονόητη, έχει τονιστεί επανειλημμένα από
 το Ανώτατο Δικαστήριο. Βέβαια η ευθύνη των κατηγορουμένων

εκτιμάται πάντα σε σχέση και ανάλογα με τις περιστάσεις της συγκεκριμένης υπόθεσης.

Τα δικαστήρια δεν πρέπει να διατάζουν να επιβάλλουν ακόμα και ποινές φυλάκισης όταν κάτι τέτοιο μπορεί να θεωρηθεί 5
κάτω από τις συγκεκριμένες περιστάσεις της υπόθεσης η αρμό-
ζουσα ποινή. Στην παρούσα υπόθεση το πρωτόδικο δικαστήριο
έχει επιβάλει στους κατηγορούμενους ποινή προστίμου £1.000.
Ο περί Εργοστασίων Νόμος, Κεφ. 134 όπως τροποποιήθηκε 10
προβλέπει ποινές προστίμου μέχρι £2.000 και φυλάκιση έξι μη-
νών (βλέπε άρθρο 8 του περί Εργοστασίων (Τροποποιητικού)
Νόμου του 1990, (Ν.20/90)). Λαμβάνοντας υπ' όψη όλες τις πε-
ριστάσεις, δε βρίσκουμε ότι η ποινή που έχει επιβληθεί είναι
υπερβολική. Η παράλειψη των κατηγορουμένων είχε ως αποτέ-
λεσμα το σοβαρό τραυματισμό ενός εργαζόμενου. Περαιτέρω οι 15
κατηγορούμενοι βαρύνονται και με προηγούμενη καταδίκη.

Εν όψει όλων των πιο πάνω βρίσκουμε ότι η έφεση τόσο όσον
αφορά την καταδίκη όσο και την ποινή δεν ευσταθεί και συνε-
πώς θα πρέπει να απορριφθεί. 20

Η έφεση απορρίπτεται.

Η έφεση απορρίπτεται.